

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 666.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai.

Társzerkesztő:
Dr. Ambrózy Ágoston

Felolós szerkesztő:
Dr. Buza Barna

Társzerkesztő:
Dr. Székely Albert

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyéb szám ára 10 fillér.
Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

Még egy szó a kassai esethez.

Irta: Matolay Elele.

Egyetérték a „Felsőmagyarországi Hirlap” tegnap, augusztus hó 26-án megjelent 69. számának vezércikkével, midőn megtiltatni kívánja szolgálaton kívül a fegyverviselést, de én egy lépéssel tovább kívánok menni és országos törvényt hozatni:

1-ször, hogy szolgálaton kívül sem magas, sem kevésbé magas állású katonája vagy honvéd-tiszt kardot és őrmestertől lefelé az összes, bármiféle fegyvernemhez tartozó legénység kardot vagy oldalfegyvert (szuronyt) semmiféle ok, ürügy és szín alatt ne viselhesen. Ehhez természetesen hozzáadandó a büntetés, a kellő sanctio az áthágók ellen.

2-ször. — Véleményem szerint még ennél is fontosabb, mert gyökeresebben orvosolná a bajt — törvényt hozandó, miszerint a hadsereg és honvédség kebelében működő katonai bíróság illetékessége az oly katonai vétségekre szorítható, a melyeket csak is a katonai rend és fegyelem ellen követtek el az illetők, vagy is legyen az csupán katonai *fegyelmi* bíróság. Ellenben minden oly tett, büntény, vétség, vagy kihágás esetében a melyet az általános büntető törvény tilalmaz és büntetést szab rá: a közlegénytől felfelé a legmagosabb tábornagyig a *rendes királyi büntető bíróságok, fenyítő törvényszékek* ítélkezzenek.

Erre indít főleg az, hogy általános tapasztalás szerint katonát polgári egyénnel szemben elkövetett tettekért a katonai külön bíróság nagyon enyhén, vagy épen nem büntet.

Ha ez a kiváltságuk — mert valóban a szó teljes értelmében kiváltság — privilegium — megszüntetjük a katonaság is megszűnik „status in statu” lenni.

De a legegyszerűbb logikának, az egyszerű józan észnek is követelménye, hogy ne attól függjön a bírő illetékessége, ki követte el a ténny, de a ténnyől mely elkövetettet.

Nem is tartom szükségesnek a hosszabb érvelést és indokolást, csak ha, bár ki ez ellenében a mostani állapot mellett szólna fel: kész leszek a polemiát felvenni.

Középiskolai erkölcsök.

Irta: Dr. Székely Albert

III.

Legkedvesebb gyermekkori emlékeim közé tartozik az a tudat, hogy kegyesrendi tanáraink, nemcsak a sablonos leckék tanítására szorítottak, hanem igyekeztek kedélyeinkre is hatni és megszerettették velünk az ének órákat. Felejthetlenné maradtak emlékezetemben azok az órák, melyeket legkedvesebb tanárainkkal a szabadban töltöttünk. Szorgalmatosságunk legszebb jutalmát találtuk abban, ha tanárunk valamely előadás után kijelentette, hogy vasár vagy ünnepnapok valamelyikén együtt fogunk menni bogarászni, vagy növényezni. Ilyenkor levelette a professor ur a hideg, komoly, hivatalos arcot és barátságosan elbeszélgetve velünk, bebarangolva erdőket és mezőket, hegyeket és völgyeket, mi alatt mindenről magyarzogatott nekünk, amiről csak billette, hogy kedélyvilágunkat nemesíti, érzelmeinket emeli. A kis rovarok, a bájos pillangók, a tarka növények, a csillámló ásványok, a természet nagyszerűsége, ez édes hazza földje iránti szeretet és minden, ami csak fölkelhetette nemesebb érzelmeinket, szóba kerültek.

Szép dolog volt az is, hogy egyik másik tanárunk, tudva azt, — hogy a volt torna mögötti téren előadás után vagy ünnepnapok délutánján lapdázni szoktunk, — maga is eljött közénk, vigyázott arra, hogy a játékszenvedély verekedéssé ne tulajdonjon, maga is közénk állott és velünk együtt játszva irányította a testet edző mulatságot. Nem volt a diákok közt egy sem, aki a tiszteletlenség legkisebb jelet merte volna elárulni tanára iránt. Mert ha lett is volna olyan neveletlen, azt a többiek többé be nem választották volna a játékosok közé, ami nálunk nagy szégyen és büntetés lett volna. Ellenben a barátságos érintkezés folytán még inkább megtanultuk tisztelni és becsülni a hozzánk leereszkedő professort.

Igen szép szokás volt az évenkénti diákmalajlisok megtartása. Mert az egész tanári kar együtt vonult ki az ifjúsággal zeneszó

és nemzetiszínű zászlók alatt minden osztályfőnök a maga osztályára vigyázott és mulatva tanította és oktatta és figyelmeztette minden szép és nemesre a fiataliságot. Szinte átéreztem azt, hogy a tanári kar szemé előtt az az igaz mondás lebegett: „Mens sana in corpore sano!”

Az utolsó években az elpuhult és elkorcsosodott ifjúság úgy látszik nagyobb élvezetet talált a tivornyákban, vagy a tanárok felügyelete mellett rendezett ugynevezett koncerttel egybekötött diákbalokban. Milyen dicsőretre méltó és igazán meg nem hálálható a fiataliság által az, hogy a nemeslelkű kegyesrend tagjai az ének és zene tanításra mindinkább szult helyeznek, ami által nemcsak a classicus, de a tősgyökeres hazai zene művelése iránt keltik fel az ifjúság nemesebb érzését, éppen olyan megfoghatatlan, hogy ezzel kapcsolatban fejlődtek ki az ifjúsági bálók, melyeknek cultiválása határozottan viszás és erkölcsromboló hatást idézhet elő.

Mert amíg az ének és zeneművészet az ifjúság kedélyvilágára és idegzetére pihenőleg, nemesítőleg, andalítólag és megnyugtatólag hat, addig a táncmulatság és az avval összekötött éjjelezés és borozgatás idegülő és gyakran a fejlődő ifjú lelkiüetére, egészen életére kiható, romboló változást idéz elő.

Aki tanulmányozás, vagy megfigyelés szempontjából ment el egy ilyen estélyre, az tapasztalhatta, hogy az ének és zeneszón előadása milyen élenkitőleg hat nemcsak a hallgató közönségre, hanem a szereplő ifjúságra is. Csakúgy sugárzik az arcuk az örömtől és megelégedéstől abban a tudatban, hogy a léleknesesítő célt, az okos és bölcs tanárok befolyása folytán az ő közzvetítésükkel átterelték a nagypublikumra. No de aztán figyeljék meg az ifjakat, az ostoba apákat és hülye anyákat mikor rákerül a sor a táncra és ivásra. Hisz a középiskolába járó ifjak korában indul fejlődésnek az érzékiség az öntudatlan vágy és az ifjúsági bálók által igen sok esetben károsan kifejlesztik és elmozdítják azt.

Csak látni kell a gyermek-

ifjú sóvárgó szeméit, mint nézeget a meztelen karok és decortált keblek után, milyen kipirult arccal szorongatja azt a szegény szintén serdülő korban levő kis leányt! És a páholyban ülő anya dagadag kebellet és büszke önzettel tekint le a drága csemetjére és örül, hogy az ő kis legénykéje vagy aranyos hölgyecskéje máris „úgy viselkedik, mintha nagy volna.” A drága papa pedig a táncterem mellett levő vendéglőben egyik-másik professzorral mulatva oda-oda kancsalint a szomszéd asztalhoz és sugárzó arcából leolvasható a büszke önzet, hogy ime az ő drága gymmazista fia hogy pőfék és máris milyen remekül bírja az italt, akárcsak ő maga. Mondhatom szomorú dicsőség.

De még szomorúbb az, mikor úgyszólván a tanárok felügyelete alatt berugott gyermekek már nem is a hajnali, de a délelőtti órákban kábultan, elernyedt idegekkel sápadtan vánszorognak hazafelé, miközben ha félig öntudatlan állapotban valami csinyt elkövetnek, ki is csapják őket az iskolából.

Ez ellen a művelt társadalom határozottan tiltakozik, mert a mi magyar fajunk erkölcsi és jellembeli megfoglyatkozását nem tűrhetjük. De demokratikus szempontból sem helyes az ilyen báloltnak a megtartása, mert az ifjúságban csak fejleszté azt az arisztokratikus gögőt és hencégséget, amely sajnos a mi társadalmunk egyrésznének jellemző tulajdonsága. Mert ismét csak a szegényebb sorsu gyermekek és szülők sinylik azt meg, akik nem költhezhetnek sem báli ruhára, sem rendezői, vagy egyéb költségekre.

Mindezekből levonva a következniciákat nem arra az eredményre jutok, hogy a tanár urak zárkozzanak el a világtól és egyáltalán ne mulassanak. Ellenkezőleg, óhajtanám, hogy szereplésük mentől gyakoribb legyen a mi társadalmunkban. Tudásuk és tehetségük által nemcsak a tanítványokra, hanem az egész társadalomra is hassanak, terjeszték a tudományt és műveltséget és alkalomadtán társadalmi állásuk és méltóságukhoz illő társa-

Lapunk 4 oldal.

MIM

A LEGBIZTOSABB POLOSKAIRTÓ SZER.

1 üveg ára 60 fillér.

Kapható: HRABÉCZY KÁLMÁN drogériájában Sátoraljujhely, Fő-tér.

ságban kedélyesen töltsék el pihenésre szánt szabad idejüket.

A sátoraljujhelyi főgimnázium újonnan kinevezett igazgatója és egész tanári kara teljes garanciát nyújt arra nézve, hogy a kegyesrend mindazon várakozásunknak, reménységünknek és bizalmunknak úgy hazafiság, mint társadalmi érintkezés, valamint tudományosság szempontjából városunk és végvármegyénk műveltebb lelkű közönségének meg fog felelni amit ösödök óta behelyeztünk. Szívből kívánom, hogy úgy legyen!

Valami az általános választójogról.

VIII.

A mandátum érvényének tartama.

A hatalmon levő pártoknak és az uralkodóknak mindig az volt a legfőbb törekvésük, hogy, ha már kénytelenek a népek az ország ügyeibe való beleszólamást tűrni, lehetőleg kevés alkalmat adjanak arra, hogy a nemzet választások útján megnyilatkozhassék.

Ezért látjuk azt, hogy népképviseleti alkotmányral bíró államokban két irányzat küzd egymással. Egyik a mandátumok érvényének idejét emelni, a másik ezt megrövidíteni igyekszik.

Ezen kettős irányzat hazánkban is megkülönböztetve egymással és eredménye az lett, hogy a mandátum érvényének ideje 3 évről 5 évre emeltetett.

Ez mindenesetre a nép akaratának kijátszására irányuló intézkedés volt. Mert az, ki igazán azt akarja, hogy a parlament a népképviselettel akaratának a kifejezője legyen, annak arra kellene törekednie, hogy a mandátum csak 1 évig legyen érvényes. Ez a legradikálisabb álláspont! De indokolható.

Mert, ha a kormánynek joga van ahhoz, hogy az uralkodó segítségével a neki nem tetsző parlamentet feloszlatasson, úgy a nemzet jogosított tagjainak meg kell adni a módot, hogy a bizalmat veszített, vagy erre érdemlenné vált képviselőtől a megbízatást megvonja. Ez pedig másképp el nem képzelhető, mint, hogy évenként történjék a választás.

A mandátum érvényességi idejének a meghosszabbítása még azért is sérti az egyes polgárok jogait, mert minél hosszabb tartamú a mandátum, vagyis minél kevesebb kerül a választás, annál kevesebbszer élhet a választó az ő választójogával. Ha pl. a mandátum idejének érvényessége 3 évben van megállapítva, akkor egy 62 éves polgár — ha már 20-ik évében szavazó volt — 14-szer élhetett választójogával, de ha a mandátum 5 évig érvényes, akkor csak 8-szor volt alkalma nézeteit szavazatának leadásával nyilvánítani.

A ciklus meghosszabbítása ellen s illetve megrövidítése mellett szól az az érv is, hogy előbbi esetben a polgárság és parlament egymástól elszakad, az érintkezés közöttük lazul, a parlament tag-

jai a nemzet fölött állóknak tekintik magukat, saját céljaik elérésére törekszenek, míg a polgárság a közügyek iránt közönysé válik, azokkal nem törődik, mert akaratát úgy sem tudja érvényesíteni. Ha ellenben a mandátum csak rövid ideig érvényes, akkor a választó és választott között a kapcsolat állandó, az utóbbi köteles a választók óhajait, nézeteit tiszteletben tartani, köteles velük az érintkezést fentartani, s ami a fő; magánérdekeit nem helyezheti elébe a közérdeknek, mert felette lebeg a küszöbön álló választás, mikor is a választóknak megadatik az alkalom, hogy az áruló, üzérkedő képviselő a törvényhozás hazából eltávolíttassék.

De azért is kell a gyakori választás mellett állást foglalni, mert ez az időszak az, mikor a polgárok leginkább foglalkoznak országos érdekű kérdésekkel. A választásokat egy német író a választó iskolájának nevezte. S méltán!

Mivel azonban az évenként történendő választás egyelőre keresztülvihetetlennek látszik, helyeselni tudnók azt az intézkedést, hogy a parlament tagjai 2 évenként 4 évre választassanak s minden 2 évben a parlament tagjaiknak fele kerüljön választás alá. Ez nem is volna új nálunk, mivel az önkormányzati testületek (képviselettestületek, törvényhatósági bizottságok) most is ilyen módon állítanak össze, csak az időtartamát. Ez utóbbiaknál ugyanis a tagok 3 évenként 6 évre választatnak.

Ezen részleges megújítás elejét veszi annak, hogy az ország parlament nélkül álljon a réginek a fölsozlatásától számítva az új parlament ügybe gyűléséig, amikor is ez időtartamra ki volna a lakosság szolgálatára a kormány önkénykedésének. Másik előnye a részleges megnyitásnak az, hogy a választási izgalom nem töltik be az egész országot; nem kerülnek be a parlamentbe tömegesen új elemek; s megmarad az állandó, tokozatos haladásnak a lehetősége.

Ujhely „Fregoli“-ja.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Figyelemmel kísértem azt a hirlapi polemikát, mely Dr. Kossuth János ügyvéd úr cikkei nyomán a helyi sajtóban lefolyt s amelyben az iparos-osztály mai helyzete tárgyaltot.

Vártam, hogy végre hozzá szól ehhez a fontos kérdéshez nálam avatottabb tollu ember, de mivel ez nem következik be, tollat ragad magam, hogy megírjam, hogy az ujhelyi iparosság fejlődésének egyik akadályja az, hogy iparostületünk és az ennek kebelében lévő intézmények (betegsegélyző pénz-tár és szövetkezet) adminisztratív vezetése oly kézben van, kinek legkisebb gondja is nagyobb, mint hogy a gondjaira bízott intézmények fálvirágzatásával s így közvetve a tagok helyzetének javításával törődjék.

Nem szoktam zsákba macskát árulni s így nyíltan kimondom, hogy a mi fejlődésünk útjában egy hatalmas kolonc Gáthy Géza titkárkönyvelő úr, aki nem azon fáradozik, hogy kötelességeinek pontosan

és gyorsan eleget tegyen, nem azért dolgozik, hogy munkaadóit helyzetének javítását előmozdítsa (mint ezt egyéb iparostületek titkárainál látjuk) hanem legfőbb feladatának tekintik azt, hogy fizetését fülvegye, legnagyobb munkáját akkor fejt ki, ha nyugtáit meg és aláírja, s legfőbb törekvése az, hogy hivatalából kortestányát csináljon, az iparosokból engedelmessé Székely-huszárokat verbuváljon és kinek legnagyobb gondja az, hogy az iparostület tagjait minden mozgalomtól, sorsok javítását célzó akciótól visszatartsa egyrészt azért, hogy az ő munkája kisebb legyen, másrészt azért, mert fél, hogy akkor mások közébe kerül a vezetés és akkor ő nem tehet majd korresszolgálatokat másik kenyérdóójának, a polgármesternek.

Mert hát tetszik tudni, a mi titkárunk valóságos Fregoli. Ha akarom iparostületi titkár, ha akarom városi díjnos, aki tartozik engedelmeskedni még a városi inokokoskának is. De, ha akarom városatyja, aki még a polgármester működését is fellibárlhatná, ha volna mersze, de ha akarom, akkor nem díjnos, hanem közigazgatási gyakornok s mint ilyen lehetséges, hogy éppen azokat az ügyeket referálja a városi tanácsban, (mely I. foku iparhatóságot képez), mely ügyekben éppen az ő mint iparostületi titkár intézkedései ellen történt a felebbezés.

Mondhatom ilyen állapotok még a legutolsó kisközsgében sem léteznek.

Sehol sem tűrnék meg, hogy az iparostület titkára a város díjnosak legyen, sehol sem lehetne városatyja az, aki mint díjnos a polgármester alatt; sehol sem lehetne referens az, aki oly ügyeket is referálhat, melyben 1-ső fokban ő maga járt el.

De, hát nálunk úgy látszik minden lehetséges. Iparostületünk előjárósága épügy szemel huncy e nyilvánvaló helytelenség fölött, mint városunk képviselőtestülete, mely még azt is szó nélkül lenyeli, hogy *akit ő annak idején nem tartott méltónak a közigazgatási gyakornoki állásra, azt a polgármester mint díjnosokat a többi díjnosnál nagyobb fizetést adjon, őt mint „közigazgatási gyakornokot“ szerepeltesse a tanácsületi jegyzőkönyvében és az által besempessze oly állásba, ahonnan a képviselőtestület, enyhén szólván, kitéssékéle őt.*

A polgármester ő ravaszága ugyan tagadja ezen utóbbi állítást, de ezzel szemben kijelentem, hogy ez tudva mondott valótlanság a polgármester részéről, amelynek ellenkezőjét a tanács többi tagjaival és a tanácsületi jegyzőkönyvekkel bizonyíthatom.

De hogy korlátlanul és rosszakarattal paszaskodik Gáthy-Fregoli az iparostületben, annak bizonyítására fölemlíthetem, hogy ő, mint a szövetkezet könyvelője a szövetkezeti ügyész, *Isépy István* ügyvéd ur megkerülésével a szövetkezethez létszámítás végett beadott számlát kár perlés végett nem az intézeti ügyésznek adja, nem is helybeli fiskálisnak juttatja, hanem *Miskolcon lakó ügyvéd-sógorának adja át*, aki Gáthy sógor biztatására oly számlákat is perel, melyeket az egyes iparosok és kereskedők nem e végett adták be a szövetkezethez, s ez által rontja a kereskedő és iparos szolidaritást, nagyobb kiadásokat okoz az adósnak, ezeket elriasztja a kereskedőktől és iparosoktól, akikenél többet nem rendelkeznek, valamint az iparosok ellen ingerli az ügyvédi kárt és ezek hozzátartozóit, akik ennek folytán szintén nem lesznek hajlandók támogatni a helyi ipart.

De ha Gáthy sógor eljárását az iparosok érdeke szempontjából el kell ítélni, mint irjunk az ügyvédsógorról, aki a *Gáthy*ól kapott számlákat oly kereskedők nevében perli, kik neki erre megbízást nem adtak, neki meghatalmazást alá nem írtak,

Mindenesetre jó volna megtudni, hogy ki hatalmazta fel ennek megtételére Gáthy Géza urat, s ki írta alá a meghatalmazásokat a miskolci sógorok?

Valamint jó volna megtudni azt is, hogy az érdekeltek meddig fogják tűrni az iparosság rossz szellemének a fregoliskodását!

A MEGYE ÉS VÁROS

➤ **Törvényhatósági bizottsági ülés.** Zemplényvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 29-én rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a tagok elég szép számmal voltak jelen. Ennek, a rendesnél nagyobb érdekűdésnek az volt az oka, hogy e gyűlésen kellett állást foglalni a belügyi ügyvivő megemissitő leiratával szemben. A teremben megelevenedtek a régi kor eseményei; elvonult lelki szemünk előtt a mult története, mely meghihlet a lelkeket s miként a multban úgy a jelenben is oda kiáltja a vármegye a törvénytelen kormányt: a mit a kormány kíván, az becstelenség; a vármegye pedig becstelenséget el követni nem fog, erre őt semmi hatalom nem kényszerítheti. — A politikai kalandor, Kristóffy József ur eljárása Zemplényvármegye tegnap hozott határozatával megváltoztatva és, ha lett volna valaki, a ki ennek az alaknak a szavát elhíthette volna, ezek után nem lesz senki, ki a becstelenség elkövetésére fölbujtogató ügyvivő szavát komolyan vegye.

Részletes tudósításunk a következő.

Dókus Gyula alispán pont 10 órákor megnyitotta az ülést, üdvözölte a jelenlevőket és föl hivta az előadót, hogy az ügyvivő leiratokat olvassa fel.

Leiratok.

Elsőnek a belügyi ügyvivő azon lapunkban annak idején részletesen ismertett leirata olvastott föl, melyvel az ügyvezető az adó és újjon megtagadását kimondó határozatot megemissititi.

Matolay Etel nyug. alispán azt indítványozta, hogy ez a leirat, mint törvénytelen, tudomásul ne vétessék, hanem a vármegye ragaszkodjék előbbi határozataihoz.

Ugyaníly értelmű volt az előadói tervezet is, melynek fölolvassása után a törvényhatósági bizottság egyhangu lelkesedéssel kimondta, hogy mivel a vármegye határozatai a törvényekkel megegyezzenek, s mivel a vármegye áll a törvényes alapon, nem a kormány, Kristóffy leiratát tudomásul nem veszi, azt semmisnek nyilvánítja, annak joghatályát el nem ismeri, ragaszkodik már hozott határozataihoz és elvárja az összes tisztviselőktől, hogy ezeket és az ezután hozandó határozatokat haladéktalanul végre fogják hajtani.

Ezután fölolvassára került a honvédelmi főlöveinek az egy évi önkéntesek folyamodványai okmányolása tárgyában kiadott intézkvénye. A törvényhatósági bizottság nem ismerve el a kormányt törvényesnek, eme rendeletet sem veszi figyelembe.

Tokaj kérélem.

Tokaj község azt kérelmezte a törvényhatósági bizottságtól, hogy ő a fogyasztási adó megváltási összeget a kormánynak beszedgáttathassa, nehogy, mint szerződés szegő ellen a pert a miniszterium megindítsa.

A törvényhatósági bizottság Tokaj község ezen kérelmét elutasította s kimondta, hogy a fogyasztási adók beszedendőek ugyan, de ezekből az

Két deákot

teljes ellátásra elvállal egy intelligens család. — Közelebbi czím a kiadóhivatalban.

Élső sátoraljnyhelyi kerékpár raktár
Zemlényi Sándor

órásnál **Rákóczi-utca.**

Elad és vesz új és régi kerékpárokat. Raktáron tart alkatrészeket. Elfogad bármilyen javítást.

Bánóczy Kálmán

pék üzletében

tanuló felvétetik

Bérbeadó, esetleg eladó

egy kétszobából, konyhából és mellékhelyiségekből álló lakóház, melybe azonnal be lehet költözködni.

Közvetítők díjaztatnak.

Ertekezhetni dr. **Erényi Manó** ügyvéd irodájában **Sátoraljnyhelyben.**

Szőlőtermés eladás.

A dr. Horváth Endre örökösei tulajdonát képező, a Nagy Szárhegyen fekvő, többnyire csemege szőlőből álló egész évi termés a legtöbbit igérőnek eladatik. A vevő maga tartozik leszedetni.

Az írásbeli ajánlatok hozzám adandók be.

Boross László.

Kizárólag tiszta gyapjukelmék és hozzávalók.

Fő üzlet: **Budapest, Museum-körut 1.**

Fiókok: Arad, Belgrád, Debrecen, Fiume, Kassa, Kolozsvár, Miskolc, Nagyvárád, Pozsony, Pécs, Szófia, Temesvár, Zágráb.

Alapítattott
1845

NEUMANN M.

Alapítattott
1845

Telefon 226.

cs. és kir. udvari szállító

Telefon 226.

férfi-, fiu és leányka ruha telepe

Miskolc Széchenyi-utca 44. Miskolc

Férfi és fiuöltönyök.
Felöltők.
Gallérok.
Köppenyek.

Külön méret szerinti osztály.
Fővárosi kiállítás.
Személyes felügyelet alatt.

Fiú és leányka gyermek ruhák és felöltőkben folytonos újdonságok érkezése.

A szabott árak minden darabon számokban van feltüntetve.

Szőlősgazdák figyelmébe.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy az igen előnyösen ismert **Malárcsik Pál-féle**

Bor-sajtók szabadalmát

megvettem és azokat gépjavitó műhelyemben készítettem. Ezen gyártmányt, melyet kiváló szakszerűen készítették, a legmelegebben ajánlom a t. szőlősgazdák figyelmébe. A borsajtókat nagy választékban tartom raktáron.

Kiváló tisztelettel

Reismann Károly

gépjavitó műhelye

a dohánygyár háta mögött.

Eladó ház.

A Kazinczy-utca **506. számú ház** a telken épült összes épületekkel eladó, esetleg a c. alogány-utcai házak külön-külön.

Értekezni lehet:

Olchváry Lajos

tulajdonossal

B.-Szerdahelyen.

Az összes helybeli tanítézetekben az 1905—1906. tanévben használandó **ódon és uj**

TANKÖNYVEK

csakis legújabb kiadásban, valamint

papír-, író- és rajzszerkek, füzetek, iskolaitáskák

legnagyobb választékban olcsó árakon kaphatók

Landesmann Miksa és Tsa

könyv-, papír-, rajz- és írószerkereskedésében. Sátoraljnyhely Rákóczi és Kazinczy-utca sarkán Nagy Ferencz mellett